

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci navrhovatelky: **nezl. Z. S.**, zast. zákonnou zástupkyní Z. S., zast. Zuzanou Candigliota, advokátkou, se sídlem Burešova 615/6, Brno, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, v řízení o návrhu „na zrušení části mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 16. 8. 2021 o omezení maloobchodního prodeje s účinností od 1. září“,

t a k t o :

- I. Návrh ze dne 16. 8. 2021, kterým se navrhovatelka domáhá „zrušení části mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 16. 8. 2021 o omezení maloobchodního prodeje s účinností od 1. září“, **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 16. 8. 2021 se navrhovatelka domáhala „zrušení části mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 16. 8. 2021 o omezení maloobchodního prodeje s účinností od 1. září“ (dále jen „návrh“). V odůvodnění návrhu uvedla, že usnesením ze dne 16. 8. 2021 schválila vláda České republiky opatření, které je na jejím webu označeno shora uvedeným způsobem, zatím bez čísla jednacího. Toto mimořádné opatření podle navrhovatelky zvyhodňuje očkované osoby a naopak znevýhodňuje navrhovatelku jako neočkovanou nezletilou osobu, na kterou se vztahuje povinnost testování pro přístup k běžným službám a pro účast na běžných činnostech, a to aniž by bylo rozlišování odůvodněné, racionální a přiměřené s ohledem na skutečnost, že očkování nebrání šíření nákazy. V závěru navrhovatelka zmínila, že svůj návrh doplní o bližší argumenty následně.

[2] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že považuje podaný návrh za předčasný.

[3] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal splnění podmínek řízení, jimiž je třeba v obecné rovině rozumět nutné podmínky, za nichž soud může jednat ve věci. V první řadě k nim patří podmínky na straně soudu (pravomoc a příslušnost), podmínky na straně účastníků (způsobitost k právům a procesní způsobilost) a podmínky týkající se věci (především existence návrhu). Ve správním soudnictví pak v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle § 101a a násl. s. ř. s. patří k věcným podmínkám i existence opatření obecné povahy, tj. existence konečného aktu, který je způsobilý věcného přezkumu.

[4] V kontextu podaného návrhu je tímto aktem mimořádné opatření podle § 2 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), resp. mimořádné opatření podle

§ 69 odst. 1 písm. b) nebo i) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), jehož účelem je likvidace epidemie COVID-19 nebo nebezpečí jejího opětovného vzniku a které má celostátní působnost; takové mimořádné opatření odpůrce nařídí po předchozím souhlasu vlády (srov. § 3 odst. 3 a § 4 pandemického zákona).

[5] Obdobnou otázkou týkající se splnění podmínek řízení, za nichž může soud jednat ve věci mimořádných opatření, se již Nejvyšší správní soud zabýval ve svém usnesení ze dne 23. 8. 2021, č. j. 5 Ao 30/2021 - 17.

[6] Pátý senát Nejvyššího správního soudu v uvedeném usnesení uzavřel, že „[z]ákladním předpokladem je ovšem to, aby odpůrce v návaznosti na souhlas vlády vůbec řádným způsobem předmětné mimořádné opatření vydal, vč. jeho esenciálních náležitostí: data vydání, čísla jednacího, odůvodnění atd. V opačném případě – tedy je-li podán návrh na zrušení mimořádného opatření, s nímž sice vláda vyslovila souhlas, avšak zatím nebylo řádně vydáno (oznámeno), se jedná o právně „nedospělý“ návrh, který je podaný v jakési mezijázi schvalovacího procesu nastaveného pandemickým zákonem v souvztáhnosti se zákonem o ochraně veřejného zdraví. Takový návrh není a nemůže být způsobilý věcného přezkumu, neboť nelze předjímat konečný text mimořádného opatření či fakt jeho budoucího řádného vydání (v praxi nelze vyloučit ani situaci, že vláda svůj předchozí souhlas odvolá či zruší).“

[7] Usnesením ze dne 16. 8. 2021 vláda České republiky vydala „předchozí souhlas se záměrem Ministerstva zdravotnictví vydat mimořádné opatření, kterým se stanovuje omezení maloobchodního prodeje zboží a služeb a poskytování služeb, jehož návrh je uveden v příloze tohoto usnesení“. Z uvedeného je zřejmé, že tímto byl vládou vydán toliko souhlas se záměrem mimořádné opatření vydat, aniž by tím současně došlo k jeho řádnému vydání (oznámení). Ze strany navrhovatelky se tedy zjevně jedná o unáhlený postup, přičemž na její návrh nelze hledět jinak, než jako na návrh, který není způsobilý věcného přezkumu (není projednatelný).

[8] S ohledem na právě uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že se jedná o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení. Nejsou-li splněny podmínky řízení o podaném návrhu, v tomto případě jeho projednatelnost, a tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný, není úkolem soudu toto řízení dále vést (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48).

[9] Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl v záhlaví označený návrh, neboť nebyly splněny podmínky řízení a tento nedostatek byl neodstranitelný.

[10] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 26. srpna 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu